

ΕΟΡΤΙΟΝ ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ 2006

Ἀριθμ. Πρωτ.

317

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΩ,

Τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως,

Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ὁ Γ΄

Ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ

καί πάσης Παλαιστίνης,

Ἀσπασμόν ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

ἐκ νεκρῶν ἐνδόξως Ἀναστάντι.

Εὐφραινόμενοι καί ἡμεῖς μετὰ τῶν ἀγγέλων ἐπὶ τῇ ἱερᾷ καί μυστικῇ φωταυγίᾳ τῇ ἐκ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Μνήματος ἐκπεμπομένη, περικυκλοῦμεν τοῦτο ἐν σεβασμῷ τε καί ἀγαλλιάσει, θαυμάζοντες μέν τὴν τοῦ Κυρίου ἀγάπην, τὴν πᾶσιν ἀνθρώποις αἰώνιον βάρος δόξης κατεργασαμένην, μνημονεύοντες δέ καί τῶν ἐπ' ἐλπίδι Ἀναστάσεως ἀπανταχοῦ ἀγωνιζομένων καί τῆς τοῦ Κυρίου παγκρατοῦς ἀντιλήψεως χρηζόντων. Πάντως, οὐ μικρόν τό θαῦμα, ὅτι τάφος κενός συνιστᾷ τό τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ μυστήριον, δι' οὗ ὁ Ἄδης ἐκγελασθεὶς καί τῇ θεότητι τοῦ Ταφέντος διαρραγείς, ἀπώλεσεν οὕς ἀδίκως κατεῖχε δικαίους. Τοῦ τῆς Ἀναστάσεως Φωτός ἀνακαινίσαντος καί πληρώσαντος τά πάντα, οὐρανόν τε καί γῆν καί τά καταχθόνια, ἐορτάζει πᾶσα ἡ κτίσις διὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν, ἣτις ἐστερέωσε τό πᾶν καί ἐνεκέντρισε τὴν ἀθανασίαν τῇ θνητῇ ἡμῶν φύσει. Ὅθεν, *“τό τῆς νηστείας μέγα πέλαγος”* διαπεράσαντες, σταυροῦντες κατὰ δύναμιν τό τῆς σαρκὸς φρόνημα καί ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς ὡς οἶόν τε νεκρούμενοι, ἐπ' ἐλπίδι καί ἐν προσμονῇ τῆς κοσμοχαρμοσύνου Ἐγέρσεως τοῦ Θεανθρώπου, ἀπολαύομεν ἤδη τῆς κλητῆς καί ἁγίας ἡμέρας, τῆς τὴν ὄψιν τῆς τε μετ' αὐτὴν ἱστορίας, τῆς τε ἀπεράντου αἰωνιότητος ἐκ κατηφείας εἰς δόξαν μεταβαλοῦσης, μυστικῶς δέ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν ὁμιλοῦσης καί προτυπούσης τὴν τοῦ μέλλοντος ἐν δόξῃ χαρμονήν.

Ἀγαλλομένη καί ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ, οὗ αὕτη ὑπῆρξε πρῶτος μάρτυς τε καί κήρυξ, εὐαγγελισαμένη εἰς τά πέρατα τῆς γῆς *“τόν*

Ἰησοῦν καί τήν ἀνάστασιν”, χαίρει καθορῶσα ἀφικνούμενα ἐκ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς γῆς, “ἐκ δυσμῶν καί βορρᾶ καί

θαλάσσης καί Ἑώας”, τά τέκνα Αὐτῆς, “θεοφεγγῇ ὡς φωστῆρας”, προσκυνήσονται τόν πανσεβάσμιον τοῦτον καί πανίερρον τόν, τόν πάντοτε μέν, ἰδίᾳ δέ νῦν, πληρούμενον ἀκτίστων θεϊκῶν χαρίτων καί ἐλλάμψεων.

Οὐχ ἦττον δέ χαίρει καί τό Τάγμα τῶν Σπουδαίων, τῶν ἔκπαλαι διαβιούντων ὧδε Ἀγιοταφιτῶν, ὧν ἡ ἀποστολή, τό τε ὑπηρετεῖν τοῖς ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ ἡμεδαποῖς καί ἀλλοδαποῖς Χριστιανοῖς, καί τό διαφυλάσσειν καί περιέπειν ἀκέραια καί ἐν λατρευτικῇ χρήσει τά Πάνσεπτα Προσκυνήματα, ἃ τῇ ἀγίᾳ Αὐτοῦ ἐν σαρκί Οἰκονομίᾳ καθωσίωσεν ὁ Θεός Λόγος, ὁ τῆς ἡμετέρας ὑπάρξεως Προνοητής καί Ταμίης, ὁ ὑπέρ ἡμῶν σταυρωθεῖς καί ταφείς καί ἀναστάς. Οἱ Ἀγιοταφῖται δέ οὗτοι ζωοποιοῦνται τῇ τῶν Ἀγίων Τόπων παναλκεῖ χάριτι, ἰδίᾳ δέ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, ὅστις, ἅτε Παραδείσου ὠραιότερος καί Πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως, παρηγορεῖ καί εὐφραίνει αὐτούς, μετ’ εὐλαβείας τε καί αὐταπαρνήσεως διακονοῦντας Τοῦτῳ.

Ὅθεν, πληρούμενοι τοιαύτῃ πνευματικῇ χαρᾷ, ἐνθέρμως ἀπευθύνομεν ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τῇ Ὑμετέρᾳ λίαν Πεφιλημένῃ Ἡμῖν Παναγιότητι καί τοῖς περί Αὐτήν Ἱερωτάτοις Ἀρχιερεῦσιν ἐγκαρδίους Ἀναστασίμους εὐχάς πρὸς ἐνίσχυσιν Αὐτῆς ἐν παντί ἔργῳ τῇ τοῦ Ἀναστάντος ἀκαταμαχῆτῳ προστασίᾳ, παρακαλοῦντες, ὅπως διαβιβάσῃ ταύτας καί τῷ ποιμνίῳ τῆς Αὐτῆς θεοσώστου Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας καί εὐχόμενοι Αὐτῇ τά βέλτιστα καί τήν κατ’ ἄμφω ὑγιείαν, πρὸς ὠφέλειαν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος καί δόξαν τῆς θεοσώστου Πρωτοθρόνου Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐφ’ οἷς, ἐορτίως Αὐτῇ προσφθεγγόμενοι Χριστός Ἀνέστη, περιπτυσσόμεθ’ Αὐτήν ἀδελφοποθῆτως καί διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2006.

Τῆς Ὑμετέρας Γερασμιωτάτης Παναγιότητος

Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ Ἀδελφός,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων